Vol. 11, No. 2, Summer 2007

مقایسه سنتومترین عضلانی و اکسی توسین وریدی در اداره مرحله سوم زایمان دکتر فریده موحد* دکتر حمیده عباسی**

Comparison of intramuscular syntometrine and intravenous oxytocin in management of the third stage of labor

F Movahed H Abbasi

دریافت: ۸۵/۵/۱۵ پذیرش: ۸۶/۱/۲۵

*Abstract

Background: One of the main etiologies of maternal mortality is obstetrical hemorrhage. The first step in decreasing hemorrhage is the use of uterotonic drugs in the third stage of labor.

Objective: To compare the efficacy and safety of intravenous oxytocin and intramuscular syntometrine in management of the third stage of labor.

Methods: This randomized double blind clinical trial was carried out at Kosar Hospital, Qazvin (Iran) in 2005. A total of 800 women having a singleton pregnancy and vaginal delivery were randomized to receive either 1 ml of syntometrine intramuscularly, or 10 units of intravenous oxytocine following delivery of the anterior shoulder of fetus. Hemoglobin level pre- and 24 hours post-delivery, duration of third stage, need for re-administration of uterotonic drugs, need for manual removal of placenta, and unpleasant side effects including nausea, vomiting, headache and hypertension were recorded. The data were analyzed using chi-square test.

Findings: Mean drop percent of hemoglobin level in oxytocin group was 3.7±2.54% and in syntometrine group 3.6±2.49% with no significant difference, statistically. There was also no statistically significant difference between the need for re-administration of uterotonic drugs, duration of third stage of labor, need for manual removal of placenta and the maternal side effect in two groups.

Conclusion: Regarding the efficacy and side effects of intravenous oxytocin and intramuscular syntometrine, no difference was found.

Keywords: Oxytocin, Syntometrine, Labor, Hemorrhage

ا چکیده

زمینه: خونریزی زایمانی یکی از علل عمده مرگ و میر مادران است و اولین قدم در کاهش میزان خونریزی مرحله سوم زایمان استفاده از داروهای یوتروتونیک است.

هدف: مطالعه بهمنظور مقایسه کارایی و عوارض اکسی توسین وریدی و سنتومترین عضلانی در اداره مرحله سوم زایمان انجام شد. مواد و روشها: در این کارآزمایی بالینی تصادفی دوسوکور که در سال ۱۳۸۴ در بیمارستان کوثر قـزوین انجـام شـد، ۸۰۰ زن کـه حاملگی تکقلو و زایمان واژینال داشتند در دو گروه قرار گرفتنـد. گـروه اول ۱ میلـی لیتـر سـنتومترین عـضلانی و گـروه دوم ۱۰ واحـد اکسی توسین وریدی پس از خروج شانه قدامی جنین دریافت کردند. سطح هموگلوبین قبل و ۲۴ ساعت پس از زایمان انـدازه گیـری شـد. مدت زمان مرحله سوم زایمان، نیاز به تکرار داروی یوتروتونیک، نیاز به خروج دستی جفت و عوارض جانبی نامطلوب مادری شامل تهوع، استفراغ، سردرد، افزایش فشار خون در هر دو گروه ثبت و دادهها با آزمون آماری مجذور کای تجزیه و تحلیل شدند.

یافته ها: میانگین اُفت همو گلوبین در گروه اکسی توسین ۳/۷±۲/۵۴ درصد و در گروه سنتومترین ۳/۴±۳/۴۹ درصد بود که این اختلاف از نظر آماری معنی دار نبود. از لحاظ نیاز به تزریق مجدد داروی یوتروتونیک، مدت زمان مرحله سوم زایمان، نیاز به خروج دستی جفت و نیز عوارض جانبی مادری، تفاوت آماری معنی داری بین دو گروه مشاهده نشد.

نتیجه گیری: اکسی توسین وریدی و سنتومترین عضلانی به یک اندازه در پیشگیری از خونریـزی مرحلـه سـوم زایمـان مـؤثر اسـت و عوارض جانبی نامطلوب نیز تفاوت بالینی چشمگیری ندارد.

كليدواژهها: اكسى توسين، سنتومترين، زايمان، خونريزى

آدرس مكاتبه: قزوين، بيمارستان كوثر، تلفن ٢٢٣۶٣٧۴

^{*} استادیار زنان و زایمان دانشگاه علوم پزشکی قزوین

^{**} دستیار زنان و زایمان دانشگاه علوم پزشکی قزوین